

δὲ ὅτι καὶ ἀκόμη ἐξακολουθεῖ τὸ ἔθιμον τοῦτο. Βλέπετε ὅτι τίποτε δὲν παραμελεῖται καὶ ὅτι οἱ ἐργολάβοι τοῦ θεάματος εἶνε ἄνθρωποι προβλεπτικοί. Ἀφοῦ φονευθῆ καὶ ὁ τελευταῖος ταῦρος, πάντες οἱ θεαταὶ πηδῶσιν εἰς τὴν παλαίστραν, διὰ νὰ ἴδωσιν ἐγγύτερον, ἀπέρχονται δὲ συνομιλοῦντες καὶ σχολιάζοντες τὰ διάφορα ἐπεισόδια τοῦ ἀγῶνος.

Th. Gautier



Ὁ νικητὴς

Ἄ Ν Ω Κ Α Τ Ω

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΑΧΕΙΡ

Ὁ Γάλλος στρατηγὸς Σούντ ἔχει ἀποκεκομμένους τοὺς καρπούς ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. Περί τοῦ παθήματος τούτου τοῦ ἀνδρείου στρατηγοῦ διηγεῖται τὰ ἑξῆς Γάλλος τις δημοσιογράφος:

Ἦθελον νὰ ζητήσω πληροφορίας τινὰς παρὰ τοῦ στρατηγοῦ· διὸ ἐγράψα αὐτῷ ζητῶν συνέντευξιν. Τὴν ἐπισύσασαν ἦλθεν εἰς τὴν κατοικίαν μου.

Προὔκωρσα πρὸς αὐτὸν μὲ τὴν χεῖρα προτεταμένην, ἀλλ' ὁ στρατηγὸς δὲν μοι ἔτεινε τὴν ἰδικήν του. Ἐκπλαγείς ἐνόμισα ὅτι δὲν διέκρινε τὸ κίνημά μου. Τὸν παρεκάλεσα νὰ καθήσῃ· ἐκάθησε δ' ἐπί τινος ἀνακλίντρου κρατῶν τὸν πῖλόν του. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἔφερε μαῦρα χειρόκτια.

Μετ' εὐγενοῦς προθυμίας μοὶ ἔδωκεν ὅλας τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἐζήτησα, καὶ ἐπὶ τέλους ἡ συνδιάλεξις ἡμῶν ἦλθεν εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1870.

— Ἦσθε εἰς τὸν πόλεμον ἐκεῖνον ; τὸν ἠρώτησα.

— Μάλιστα· τότε ἐπληρώθην.

— Εἰς ποίαν μάχην ;

— Εἰς τὸ Σεδάν· ἓνα ὄβουζιον μοῦ ἤπηρε τὰ δύο ἀκροβράχια. Τὸ ἓνα μόνον χεῖρι ἔμεινε κρεμασμένον μὲ μίαν λωρίδα δέρματος. Ἐπεσα ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἄλογον, ἐσκέφθηκα δὲ ὅτι δέν μου ἔμεινε πολλῶν ὥρων ζωή.

Οἱ ἰδικοί μας ὑπεχώρουν· διήλθον πλησίον μου

δύο στρατιῶται καὶ μὲ εἶδον. Διετήρουν πλήρεις τὰς αἰσθησεις μου καὶ τοὺς ἐκάλεσα.

— Παιδιά μου, τοῖς εἶπον, ἐλάτε νὰ πάρετε τ' ὠρολόγι καὶ τὸ χρηματοφυλάκιόν μου. Καλλίτερα νὰ τὰ πάρουν Γάλλοι παρά Πρωσσοί.

Ἐπήκουσαν καὶ καταληφθέντες ὑπὸ οἴκτου μὲ ἠρώτησαν τί ἐπεθύμουν νὰ κάμωσι δι' ἐμέ.

— Καθιστάτε με ἐκεῖ κοντὰ ἔς τὸν φράκτην ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀφήσατέ με.

— Ἄλλὰ, συνταγματάρχα μου, τὸ πρωσικὸν ἱππικὸν ἔρχεται καὶ θὰ σᾶς κλωτσοπατήσῃ.

— Τί μὲ μέλει ἂν πεθάνω δέκα λεπτὰ ταχύτερα ἢ ἀργότερα. Πηγαίνετε καὶ εὐχαριστῶ.

Ἀφ' οὗ μὲ μετέφεραν εἰς τὴν βάσιν τοῦ φράκτου ἀνεχώρησαν· ἐγὼ δὲ ἤρχισα νὰ ἐξασθενῶ διότι τὸ αἷμα ἔτρεχεν ἐκ τῶν κεκομμένων ἀρτηριῶν ἀφθόνως.

Ἐν τούτοις ἐκ στιγμιαίας συστολῆς τῶν νεύρων ἢ συνουλώσεως τῆς σαρκὸς ἢ μίᾳ ἀρτηρίᾳ ἔκλεισε καὶ δὲν ἐλιποθύμησα. Αἴφνης ἀκούω βήματα ὀπισθὲν μου. Ἦσαν οἱ δύο στρατιῶται, ἐπανερχόμενοι.

— Δὲν ἔμπορῶμεν, συνταγματάρχα μου, νὰ σᾶς ἀφήσωμεν εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν· ἐδῶ κοντὰ εἶνε ἓνα νοσοκομεῖον καὶ θὰ σᾶς μεταφέρωμεν ἐκεῖ.

Καὶ παρὰ τὰς ἀντιστάσεις μου μὲ ἐσήκωσεν ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὤμων του καὶ μὲ μετέφεραν εἰς ἓν παράπηγμα, ὅπου μὲ ἀφήκαν μόνον.

— Πηγαίνομεν νὰ σᾶς στείλωμεν τὸν χειρουργόν.

Ὁ χειρουργὸς ἦλθε, μοῦ περιέδεσε τὰ τραύματα ὅπως ὅπως καὶ ἀπῆλθε. Μ' ἐλησμόνησαν δ' ἐκεῖ τριάκοντα ἑξ ὥρας, καὶ ὅμως δὲν ἔπαθα τίποτε. Μὲ ἐδασάνιζε μόνον φοβερὰ δίδυα καὶ αἱ μυαί, τὰς ὁποίας δὲν ἠδυνάμην ν' ἀποδιώξω μὲ τὰ κομμένα μου χέρια.

Ἐπὶ τέλους ἦλθον καὶ μὲ μετέφεραν εἰς ἄλλο φορητὸν νοσοκομεῖον, εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Σεδάν μὲ ἑξ ἄλλους τραυματίας, οἱ ὅποιοι ἀπέθανον μετ' οὐ πολὺ. Ἐκεῖθεν μὲ μετέφεραν εἰς τὸ Βέλγιον, ὅπου, μετὰ τεσσάρων μηνῶν νοσηλείαν, τὰ τραύματά μου ἐπούλωθησαν. Ὅταν ἐπανῆλθον εἰς Γαλλίαν ἔβαλα τεχνητὰ χέρια· ἀλλὰ δὲν μου εἶνε εὐκόλον νὰ χαιρετήσω. Προξενεῖ πολὺ δυσάρεστον αἰσθησιν εἰς τὴν ἀφῆν τὸ χεῖρι μου. Διὰ τοῦτο δὲν ἔπιασα πρὸ ὀλίγου τὸ χεῖρι σας.

— Ἐλαβα τὴν χεῖρα τοῦ στρατηγοῦ, προστίθησιν ὁ γράφων τάνωτέρω, καὶ μὲ κατέλαβε τῶντι φρικίας, ὅταν ἠσθάνθην αὐτὴν ἄκαμπτον καὶ ψυχράν.

ΑΓΩΝ ΠΕΡΙ ΥΠΑΡΞΕΩΣ

Ζῶα καὶ φυτὰ, τὰ πάντα ἐν τῷ κόσμῳ ἀγωνίζονται περὶ ὑπάρξεως. Ὁ ἀγὼν εἶνε σφοδρὸς, μένει δὲ νικητὴς ἐκάστοτε ὁ ἰσχυρότερος τῶν ἀγωνιζομένων. Εἰς τὰ ἔντομα πολλάκις μεταβολὴ σχήματος ἢ χρώματος, καὶ ἄλλα ἐπαναλαμβανόμενα ἐπιτυχεῖ τεχνάσματα πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἐχθροῦ, ἔχουσι θαυμάσια ἀποτελέσματα. Τὰ πτηνὰ μεταβάλλουσι τὸ χρῶμα τῶν πτερῶν των, τῶν ὠν των, τὸ σχῆμα τῆς φωνῆς των καὶ αὐτὴν τὴν πρὸς κατασκευὴν τῆς ὕλης, πάντοτε πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι πλεῖστα ἄνη ἡλλαξαν χρῶμα καὶ σχῆμα, ὅπως εὐκολύνουσι τὴν ἐπίσκεψιν ἐντόμων τινῶν· ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔντομα μετέβαλον τὰ ὄργανά των, ὅπως δυναθῶσι νὰ ἐπισκέπταινται εὐκολώτερον,

ἄνθη τινά. Φυσιοδίφης τις εὔρεν ἐν Σουμάτρᾳ μεγάλην πεταλούδαν, τῆς ὁποίας τὸ ἄνω μέρος ἔχει λαμπρὸν ἐρυθρὸν χρῶμα, ἐνῶ πλατεῖα κιτρίνη γραμμὴ διατέμνει ἐκάστην πτέρυγα. Ἡ πεταλούδα αὕτη εὐρίσκειται εἰς τὰ ξηρὰ δάση εἰς τοὺς πυκνοὺς θαμῶνας. Ὄταν πετᾷ, εὐκόλως τὴν βλέπει τις, ἐνῶ τὴν χάνει ὅταν κάθηται. Ὁ ἐν λόγῳ φυσιοδίφης δὲν ἠδύνατο νὰ συλλάβῃ οὔτε μίαν ἐξ αὐτῶν, ἐν μέσῳ τῶν ξηρῶν φύλλων καὶ τῶν θάμνων, διότι, μολονότι μετὰ μεγάλης προσοχῆς ἐπλησίαζε πρὸς τὸ μέρος, ὅπου ἡ πεταλούδα ἐκάθητο, δὲν τὴν ἔβλεπεν εἰμὴ ὅταν ἔξαυα ἐπέτα πάλιν ἐνώπιόν του. Ἄπαξ μόνον κατώρθωσε νὰ ἴδῃ ἀκριδῶς τὴν θέσιν ὅπου ἐκάθησε. Διὰ μιᾶς ἐχάθη ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του καὶ μόνον μετὰ πολλὴν ὥραν κατώρθωσε νὰ τὴν ἴδῃ. Ὄταν κάθηται τὸ ἐντομον ὁμοιάζει ὅλως διόλου μὲ ξηρὸν φύλλον

Εἰς τὰ πτηνὰ παρατηροῦνται περισσότεραι τοιαῦται ιδιότητες. Εἶναι ἀδύνατον ν' ἀνακαλύψῃ τις ἐν μέσῳ τοῦ φαιοῦ χρώματος τῶν ἐλῶν τὰ μπεκατσι-

νια. Τὸ αὐτὸ δὲ δύναται νὰ εἴπῃ τις καὶ περὶ τῆς μπεκάτσας ἐξαφανιζομένης ἐντὸς τῶν δασῶν τῶν ἐστρωμένων μὲ ξηρὰ φύλλα. Τὸ χρῶμα τῶν ὠν τῆς ἀγρίας νήσσης συμφωνεῖ μὲ τὸ ὠχρὸν χρῶμα τῶν καλάμων, τὸ δὲ τῶν ὠν τοῦ τσαλαπετεινοῦ εἶνε ὁμοιον μὲ τὸ χρῶμα τῶν ἀγρῶν. Τοιαῦται παρατηρήσεις δύναται νὰ γίνωσιν ἐπὶ πολλῶν εἰδῶν πτηνῶν, πρὸ πάντων ἐκείνων, ἀτινα μένουσι πολὺ κατὰ γῆς ὅπως εὔρωσι τροφήν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔχουσι ἀνάγκην προστασίας. Οἱ ποτάμιοι ἰχθύς λαμβάνουσι τὸ χρῶμα τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ ἐν ᾧ ζῶσιν. Ὁ αὐτὸς κανὼν ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν χερσαίων ζῶων. Εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ λαγωοὶ τῶν ὀρέων εἶνε μᾶλλον φαιοὶ τὸ θέρος καὶ μᾶλλον λευκοὶ τὸν χειμῶνα. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὴν λευκοκίτιδα, τὴν λευκὴν ἀλώπεκα καὶ πλῆθος ἄλλων ζῶων. Ὅλα συμφωνοῦσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μὲ τὸ χρῶμα τοῦ ἐδάφους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ζῶσιν. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον συμφωνεῖ περισσότερον ἐπιτυγχάνει καλλίτερον εἰς τὸν παγκόσμιον αὐτὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα.

Υ Μ Ν Ο Σ

ὦ σὺ, γλυκεῖα κι' ἀνέλπιστα χαρὰ τοῦ κόσμου τούτου,
διαμάντι ἀστερόφωτο τοῦ παραδείσειου πλούτου,
λουλοῦδι, ἀστέρι, ἄγγελε, ἔμπρὸς σου γονατίζω
καὶ νοῦ καὶ νειότη καὶ καρδιὰ ὅλα 'ς ἐσὲ χαρίζω.

Ἡ φύσις ὅλη ζωντανὴ 'ς τὰ κάλλη σου ἀνασαίνει,
'ς τὸ λιγερό σου βάδισμα χαίрет' ἢ γῆ ἢ θλιμμένη,
'ς τὸ γέλιο σου ὁ θάνατος μὲ τὴ ζωὴ μονοιάζει
καὶ 'ς τὰ θολὰ σου δάκρυα ὁ κόσμος σκοτεινιάζει.

Ἐμπρὸς σου ὁ χρόνος σταματᾷ καὶ νικημένος γέρνει,
κι' ὁ φθόνος ποῦ 'ς τὸ δρόμο μας βάτους κι' ἀγκάθια σπαίρνει,
σκύβει ἔμπροστά σου ἀδύνατος, χλωμὸς σὰν ἀγιοκέρι—
Τοῦ ὄρνειου τὰ πετάγματα δὲν τὰ ψηφᾷ τὸ ἀστέρι.

Εἶνε γλυκὰ τὰ λόγια σου καὶ μέλι τὰ φιλιὰ σου,
κρινόσπαρτος παράδεισος ἢ τορνευτὴ ἀγκαλιὰ σου,
τὰ μάτια σου, τὰ χέρια σου, τὰ πόδια σου, τὸ σῶμα
ἀνθρώπου νοῦς δὲν τὰ χωρεῖ, δὲν τὰ φαντάσθην ἀκόμα—

Ἡ Τέχνη ἢ μυριοφάντασθη κ' ἢ σκεπτικὴ Ἐπιστήμη,
κ' ἢ Δόξα ἢ δαφνοστέφανη κ' ἢ διαλαλήτρα Φήμη
ἀκούρασταίς κι' ἀκοίμηταις τὸ νοῦ μου ἀναδεύουν,
δουλεύουν τὴν ἀγάπην μου, τοὺς πόθους σου δουλεύουν.

Γιὰ σένα ἐπλάσθη ὁ,τι ζῆ κι' ἀνθοβολᾷ καὶ λάμπει,
γιὰ σὲ γενῆκαν τὰ βουνὰ κ' ἢ θάλασσαις κ' οἱ κάμποι,
γιὰ σένα μοῦβαλε ὁ Θεὸς τέτοια καρδιὰ 'ς τὰ στήθη
ν' ἀγαπηθῆς ὅσο καμμιὰ 'ς τὴ γῆ δὲν ἀγαπήθη.